
Čvrsto Sačuvano Pouzdanje do Kraja

By David Wilkerson

May 12, 2008 "Krist je vjeran u svojstvu Sina i stoji nad kućom Božjom. A njegova smo kuća mi, ako čvrsto sačuvamo (do kraja) pouzdanje i slavni ponos nade. Zato, kako veli Duh Sveti: 'Danas kad čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja kao u onoj pobuni, kao u dan izazova u pustinji, gdje su me očevi vaši izazivali stavljajući me u kušnju, i to pošto su četrdeset godina gledali djela moja!

Pazite braćo, da se slučajno u koga od nas ne nađe pokvareno, nevjerno srce, tako da otpadne od Boga živoga. Naprotiv, opominjite se međusobno svaki dan sve dotle dok traje ovo danas, da koji od vas ne otvrdne zavodljivošću grijeha! Mi smo uistinu postali i jasno sudionici Kristovi, samo ako nadu kakvu smo od početka imali čvrsto sačuvamo do svršetka" (Heb 3,6-9.12-14).

Zajedno s drugim stražarima vjerujem da dani o kojima je Isus govorio sada dolaze na nas. Širom svijeta ljudi umiru od straha dok gledaju užasne stvari koje dolaze na zemlju.

Međutim, usred sve te tjeskobe i straha, mi koji se pouzdajemo u Gospodina čujemo njegovu Riječ koja nam govori: "Čvrsto sačuvajmo pouzdanje do kraja."

Činjenica je da kad god se strah gomila, Bog poziva na veću postojanost. Kad god je užas i otpad, on poziva na veće pouzdanje. Kad god je tama i očaj, on nas poziva da povećamo svoju radost i veselje.

To je narav našega nebeskog Oca. On se brine za svoj narod da ostane postojan i da snažno čuva svoju radost i u vrijeme najoštrijih nevolja.

Međutim, to je spojeno s jednim uvjetom, s jednim velikim ako:

"Mi smo uistinu postali i jasno sudionici Kristovi, samo ako nadu kakvu smo od početka imali čvrsto sačuvamo do svršetka ... Krist(ova) ... smo kuća mi, ako čvrsto sačuvamo (do kraja) pouzdanje i slavni ponos nade" (Heb 3,14.6).

Zašto nam je dana ova upozoravajuća riječ? Zato što su danas na djelu snažne sile protiv svakog vjernika koji čvrsto želi sačuvati svoju vjeru.

Pogledajte s čime se sve danas suočava Crkva Gospodnja. Upravo sada, bespoštedan je napad na Krista i njegovu Riječ. Otpali teolozi daju novu definiciju Isusa napadajući njegovu božanstvo i sve se više ismijavaju iz Biblije iznoseći sumnje u vezi s njezinom izvornošću.

Sadašnja generacija suočena je s opakim i bolnim kušnjama koje su prošlim generacijama bile nepoznate. Pobožni ljudi i žene, jednom budni, sada su uhvaćeni u raznorazne ovisnosti. Napadnuti su i svladani jer je sotona poslao svoje zle sile u rat protiv postojane vjere svakoga Isusovog sljedbenika.

Danas širom svijeta nalazimo terorizam, bešćutno nasilje, veliku financijsku krizu, paniku. A u Crkvi je veliko otpadništvo među jednom postojanim vjernicima. Sotonine sile mraka izričito su poslone voditi bitke koje će slomiti pouzdanje svetih Božjih.

Taj napad iz pakla postajat će tako razarajući, tako užasan, da će nam biti potrebna nadnaravna snaga kako bismo se održali. Ljudska volja i inteligencija neće se moći nositi s demonskim očitovanjima s kojima ćemo se suočiti.

Iskreno, ne vjerujem da postoji živ kršćanin koji može ostati postojan i čvrsto držati pouzdanje u danima koji su pred nama bez svježeg izlivanja Duha Svetoga. Nitko od nas ne može u takva vremena ostati postojan u kušnji ako ne zna i ne privaja djela Duha Božjega.

Zbog toga, uvjeren sam da je došlo vrijeme da tražimo dublje otkrivenje o službi Duha Božjega. Tako malo znamo o tome zašto je poslan, tko je on i što čini za nas. Što će biti služba Duha Svetoga u ove posljednje dane?

Evo što moramo znati o djelu i službi Duha Svetoga:

Duh Sveti je zajednička ljubav Boga Oca i Krista, njegova Sina Ljubav Oca prema nama, utjelovljena u njegovu Sinu, povjerena je službi Duha Svetoga. Duh je poslan čovječanstvu da mu otkrije veličanstvo i slavu te vječne ljubavi.

"... ljubav je Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetomu koji nam je dan ... Zaklinjem vas, braćo, našim Gospodinom Isusom Kristom i ljubavlju Duha" (Rim 5,5;15,30)! Duh Sveti vječna je ljubav Oca i Sina. Sva njegova djela i sva njegova služba određeni su da izražavaju i očituju tu ljubav.

Upravo kao što je Isus dragovoljno prihvatio svoje poslanje, tako i Duh Sveti. Njega je Otac dao Kristu koji ga je poslao nama na ljubavni zadatak. Zbog toga, svako djelo koje Duh čini – svaka utjeha koju donosi, svako otkrivenje, svako karanje, svako pozivanje i upozoravanje – sve dolazi iz ljubavi. Prvo dolazi iz Očeve ljubavi, zatim Kristove ljubavi, ali i vlastite ljubavi Duha, jer Duh uistinu ljubi svakoga u kome živi.

Nekim čitateljima sve ovo može zvučati obično. Ali iskreno rečeno, u ovim danima kad se nemir povećava tu je istina koja mora čvrsto stajati u našim srcima. Da bismo postojano išli naprijed u danima koji su pred nama, naša vjera mora znati sljedeće: Ako nismo sigurni u ljubav Božju za nas, ne možemo rasti u postojanosti i pouzdanju. I nećemo biti u stanju radovati se kad se bijesne oluje obore na nas.

Prorok Izaija uspoređuje djelo i službu Duha Svetoga s ljubavlju i utjehom majke "Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti – utješit ćete se u Jeruzalemu" (Iz 66,13).

Na svijetu ne postoji bolja slika ljubavi od ljubavi nježne i brižne majke. Ona je uvijek tu svojoj djeci s riječju koja ih hrani i tješi u vrijeme nevolje.

S tom slikom majke, Duh Sveti nam pokazuje kako on vrši svoje poslanje. Zapravo nam kroz Izaiju govori:

"Kao Isusovi sljedbenici, već znate nešto o ljubavi. Sad mi dopustite pokazati vam kako je nježna i strpljiva ljubav Oca i njegova Sina prema vama. Da biste to razumjeli, sjetite se nježne ljubavi jedne pobožne majke. Tako i ja radim u vama, tako vam služim."

Sjetite se, majka će ostati sa svojim bolesnim djetetom dok ne dođe ozdravljenje. Ona će izdržati i ako dijete odbaci njezinu ljubav. Dijete može pasti u grijeh prezrevši sve riječi majčina vodstva i ispravke. Ono može biti svladano očajem ili nevjerom ili postati ponosno, tvrdokorno i buntovno. Međutim, kroz sve to njegova majka nikada neće dići ruke od njega.

Znam da postoje mnoge pobožne majke koje ovo čitaju, a kojima srce puca od boli zbog djeteta koje

je upalo u loše društvo. Sad je to dijete uhvaćeno u ovisnost i čini se da njegova majka više ne može doprijeti do njega. Čini se da dijete nema vjere u Boga. Čak i kad se kaje obećavajući da će se promijeniti, promjena nikada ne traje.

Znam da ta majka noću tiho plače i srce joj tuguje. Međutim, bez obzira na ogromnu bol, njezino majčinsko srce još je uvijek svladano ljubavlju, još uvijek pruža ruke, još se uvijek brine, još uvijek daje. Njezina ljubav za to dijete nikada ne prestaje.

Mojsije je podsjetio Izraela: "Gospodin te našao u pustinjskoj jezivoj pustoši."

"...čuvao (te) ko zjenu oka svoga. Poput orla što bdi nad gnijezdom, nad svojim orličima lebdeći, tako on krila širi, uzima ga, pa ga na svojim nosi perima" (Pnz 32,10-11).

Pogledajte sliku ove majke orlice. Isus misli na sličnu sliku kad govori da je poput "kvočke (koja) skuplja svoje piliće pod krila" (Mt 23,37). U vrijeme oluje, takva majka sa sigurnošću i ljubavlju skriva svoju mladunčad pod svojim krilima.

Ovdje govorimo o najnježnijoj i najpouzdanijoj ljubavi poznatoj ljudskim bićima. Uđete li u bilo koji sud i zavirite iz sudnice u sudnicu, vidjet ćete mlade ljude na suđenju za razne zločine. Koga ćete vidjeti tamo da sve to promatraju? Uglavnom majke.

Podite u bilo koji zatvor za vrijeme posjeta. Što mislite, koga ćete vidjeti da stoji u redu kako bi posjetio zatvorenog sina ili kćer? Majke teško opterećene žalošću, majke koje satima putuju do tamo. Majke koje i dalje vole svoju djecu, iako ih se svijet odrekao. Majke koje svojoj djeci ne zamjeraju i još uvijek imaju dobre misli o njima. Majke koje kao da imaju neograničenu količinu ljubavi i opraštanja.

Prije mnogo godina, jedan je stari propovjednik zapisao: "Ne znam je li izgubljen sin imao majku, ali ako ju je imao, kažem vam, dok je otac stajao na krovu i gledao vraća li mu se sin kući, ta je majka bila zatvorena u svojoj sobi, molila i plakala. Kasnije, kad se sin vratio i kad su svi plesali, tu biste majku našli kako u uho svoga sina šapćući ulijeva nadu i ozdravljenje." "Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti."

Možda ne razumijemo zašto Bog dopušta da se naše nevolje nastavljaју ... zašto oni koje volimo tako dugo podnose bol i nevolju ... zašto tolike naše molitve ne dobivaju odgovor ... zašto tolika naša pitanja ostaju neodgovorena. Ali Bog nije obvezan odgovoriti na sva naša pitanja. Mnoge odgovore doista nećemo znati dok ne dođemo u slavu.

Međutim, postoji jedna stvar koju nikada neću ispitivati: to je ljubav moga Oca za mene otkrivena mi po Duhu Svetom koji boravi u meni.

Pavao nam govori: "Ne žalostite Duha Svetoga Božjega" (Ef 4,30)

Vjerujem da žalostimo Duha Svetog kad ne prihvaćamo njegovo ljubavno poslanje za nas.

Previše je onih u crkvi koji misle o Duhu kao o nekom "teškom čovjeku". U njihovim mislima on neprestano stoji nad njima sa štapom ispravljanja u svojoj ruci. Međutim, ako vidim Duha Svetoga samo kao oca namrštenog od ljutnje zbog mojih neuspjeha ili kao razočaranu majku koja se prestala brinuti, neću preživjeti. I neću ostati postojan. Izgubit ću svoje pouzdanje.

Poslanje Duha Svetoga upravo je suprotno. Ono je "da oživi duh smjernih, da oživi srca skrušenih" (Iz 57,15)

Ako bi Duh s nama postupao samo prema našim grijesima i neuspjesima, nitko ne bi opstao. U sljedećem retku nam je rečeno: "Jer neću se prepirati do vijeka ni vječno se ljutiti: preda mnom bi podlegao duh i duše što sam ih stvorio" (Iz 57,16).

Možda smo u kušnji da padnemo u očaj nad svojim grijesima i neuspjesima, ali Duh dolazi s ljubavlju sa samo jednom nakanom – da nas izbavi iz očaja.

Evo drugog obećanja iz Izaije 66,13: "Utješit ćete se u Jeruzalemu."

Kakvo proročanstvo! Ovaj redak govori o utjesi Crkve, o utjesi svakog uda Kristovog tijela koji s ljubavlju njeguju jedni druge. To je slika ljudi Božjih koji vidaju rane jedni drugima i sudjeluju jedni drugima u njihovom trpljenju.

Ovu sliku potvrdio je Pavao u Novom zavjetu: "Neka je hvaljen ... Bog svakovrsne utjehe, koji nas tješi u svojoj nevolji tako da mi možemo svakovrsnom utjehom, kojom nas same tješi Bog, tješiti one koji se nalaze ma u kakvoj nevolji" (2 Kor 1,3-4).

Pogledajte, ovdje se ništa ne govori o izbjavljenju iz bitke. Rečeno nam je samo da nam Duh Sveti daje utjehu da možemo podnijeti našu kušnju i ostati postojani: "... tješi ... u nevolji."

Ova utjeha, osigurana od Duha usred naših nevolja, nije samo privremeno skidanje bremena. To nije samo uzdah olakšanja, isključenje uznemirujućih misli ili straha. Naprotiv, to je utjeha koja nam dolazi u našoj nevolji i ona je nadnaravna. To je čudotvorno djelo, s neba poslano iscjeljenje uma, duše i duha. Takva utjeha isključivo je služba Duha Svetoga i ona se postiže po vjeri kad se pouzdajemo u njegovu ljubav za nas.

Pismo nam govori: "Vi ćete tješiti one na Sionu. Vi ćete imati riječ iscjeljenja za one koji su očajni i uplašeni." Dragi sveti, pitam vas: Što vi imate dati drugima u nevolji? Što je Duh Sveti učinio u vama da možete donijeti iscjeljenje povrijeđenim prijateljima i obitelji?

Nije to pitanje novca i milostinje. Ljubazna riječ suosjećanja nije dovoljna. Košara živežnih namirnica nije sav odgovor. Sve to je dobro i prema Pismu, ali ništa od toga samo po sebi nije u stanju ozdraviti srce.

"Vi ćete tješiti na Sionu", ali s čime? I kako?

Duh Sveti obećava stvaralačko čudoU odgovoru na našu vjeru, Duh Božji obećava stvoriti u nama nešto što će donijeti utjehu u svakoj nevolji i strašnoj situaciji koju možemo zamisliti. On će u nas staviti riječ koja može iscijeliti, utješiti i ohrabriti druge.

Duh je rekao kroz Izaiju: "... vidjeh putove njegove. Izliječit ću ga, voditi i utješiti ..." (Iz 57,18).

Činjenica je da naš uznemireni duh treba biti iscijeljen. No sami sebe ne možemo iscijeliti. To je djelo koje mora biti učinjeno čudotvornom silom Duha Boga koji kaže u ovom retku: "Ja ću ga izliječiti."

Iskusio sam takvo nevjerovatno stvaralačko čudo. Vidio sam to obećanje u Riječi Božjoj i čvrsto se za

njega uhvatio. A kad sam okusio predokus, nagovještaj ovoga čuda iscjeljenja, htio sam puninu onoga što sam vidio.

Odmah u sljedećeg retku opisano je stvaralačko čudo: "Ja stvaram plod tvojim usnama: mir, mir" (Iz 57,19). To je jedno od obećanja Riječi Božje koje najviše ohrabruje. Gospodin kaže da će on otjerati od nas duh straha i usaditi u nas svoj nadnaravni duh mira. Izaija ovdje ponavlja riječ "mir" da bi naglasio da je to stalan mir.

Jednostavno rečeno, Duh Sveti obećava: "Ja ću u vama stvoriti mir." Jednom kad iskusimo taj mir, on postaje stvaralačka riječ koja istječe iz naših usta drugima. Međutim, mi sami moramo biti u miru prije nego možemo o tome govoriti drugima.

U životu svakog od nas dolaze razdoblja kad postajemo potpuno iscrpljeni od svih problema oko sebe – osobnih problema ili onih u koje su uključeni obitelj, prijatelji, posao, novac. Postajemo iscrpljeni od svih bolnih telefonskih poziva s "lošim vijestima" i kriza koje ne možemo nadzirati.

To je vrijeme kad se slomljeni i skrušeni trebamo okrenuti Duhu Svetom i uhvatiti se za njegovo obećanje dara mira.

"Kako mogu imati mir kad mi financijska situacija izgleda beznadno?"

"Kako mogu imati mir kad me fizička bol svakodnevno izjeda?"

"Kako mogu imati mir kad sam izgubio posao i budućnost izgleda prijeteće?"

No istina je to da nemate drugo mjesto gdje biste tražili mir.

Možda ste pročitali sva obećanja u Riječi Božjoj, ali kao da nijedno od njih nema nikakva učinka. Još vas uvijek sve pritišće. Ali Isus je rekao: "Mir, i to svoj, dajem vam." Njegov mir stvoren je u vama po Duhu Svetom koji je sam duh mira.

Pisano je da će Duh Sveti u nama biti rijeka života koja uvijek teče: "Iz njegove će nutrine poteći rijeke žive vode" (Iv 7,38). Izaija to opisuje "mir kao rijeka" (vidi Iz 48,18). Zamislite mir koji teče kao rijeka, neprestano i postojano.

Kako možemo dohvatiti taj iscjeljujući mir?

Kako prisvajamo to nadnaravno, svemoćno stvaranje mira?

Prije svega, moramo priznati da su svi naši strahovi, sva naša očajavanja i kolebanja izazvana našom nevjerom. Ne pouzdajemo se potpuno u silu Duha Svetoga koji živi u nama.

Duh Božji ispunjava sve. I on je apsolutna punina božanske ljubavi: za sve se brine poput majke; u svojoj sili veći je od svih vlasti pakla; sve zna. Međutim, iako to znamo, često sjedimo u nazočnosti Duha prigovarajući, mrmljajući i razmišljajući poput napuštene djece.

Kažem vam, nijedan vjernik ne može biti iscjeljen od duha straha i nijedan vjernik ne može naći mir dok ne preda sve u drage ruke Duha. Sve moramo predati njegovoj volji pouzdajući se da "je veći onaj koji je u nama nego onaj koji je u svijetu" (1 Iv 4,4).

Dopustite da sve to kratko iznesem u jednoj rečenici:

Kad sami sebe čitavoga predate u ruke Duha Svetoga, on u vama stvara mir. Bog stvara mir! On uzrokuje da se to dogodi i on ga stvara u vama.

Ne mislim samo na mir s Bogom. Mir koji on stvara u vama jest mir uma, mir koji izvire i istječe iz vas; on iscjeljuje, dovodi u ravnotežu i izgrađuje povjerenje.

Kad imate takav mir, prestajete se pokušavati igrati Boga. Prestajete pokušavati riješiti svoje probleme i probleme drugih. Prestajete zamišljati što se može dogoditi, koja strahota se može pojaviti.

Umjesto toga, dovodite u pokornost svaku misao. U stanju ste to činiti jer imate mir koji je u vama stvorio Bog. Počinjete se pouzdati i prihvaćati njegovu ljubav. I počinjete vjerovati obećanjima njegove Riječi.

"Pravednik će živjeti od vjere" (Gal 3,11; Heb 10,38). Duh Sveti dan je svima koji vjeruju. A na raspolaganju postoji i veća mjera Duha svima koji za to mole po vjeri.

Ljubljeni, potičem vas, tražite Duha za veću mjeru vjere u vezi s njegovom ljubavi za vas. Tražite ga da stvori u vama veću rijeku mira. Njegov mir doći će nadnaravno, čudotvorno, kad mu sve predate.

Zatim će Gospodin donijeti svoj mir kao plod vaših usana. Pravi mir ne može se odglumiti; svijet ga prepoznaje kad je u nekome. Duh Sveti stvorit će u vašem životu svoj mir koji će biti poznat onima oko vas. Neće im govoriti vaš mir, nego mir Duha. On će ih pokrenuti da od vas traže molitvu, molitvu koja će ih dotaći i donijeti im iscjeljenje.

Dok oblaci koji se skupljaju izazivaju strah u svijetu, narod Božji neka hoda prema ovoj Pavlovoj riječi: "Neka u vašim srcima vlada mir Kristov" (Kol 3,15). Amen!

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771